

Jeg har dokumenteret med Rigsdagstidenden i min Haand, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ogsaa taler om Alderdomsunderstøttelse, og at han efter at have faaet lidt mere Tid til at tænke over hele Sagen, end han aabenbart havde haft, da han første Gang tog Ordet her, er blevet lidt betænkelig, forstaar jeg. At han, efter at jeg med Kommissionsbetænkningen i Haanden havde dokumenteret, at hans Standpunkt, saaledes som det fremgik af hans første Tale, var i diametral Strid med Højres Medlemmer i Kommissionen, bl. a. en saa sagkyndig Socialpolitiker som afdøde fhv. Indenrigsminister Bramsen, blev betænkelig og søgte at hale i Land, forstaar man saa meget bedre, naar man husker paa, at det ikke blot er Partiet Venstre, der i sit sidste Valgprogram eller sin sidste Valgudtalelse har fastslaaet, at man ikke vil bort fra den nuværende Alderdomsunderstøttelse. Jeg skal om et Øjeblik komme ind derpaa i en lille Replik til det ærede Medlem fra Jensen-Sønderup (Afbrydelse) — ja, Gud ske Lov, nu er snart den Tid forbi, da vi skal bruge den her benyttede tvungne Taleform. Naar vi rykker ind paa Christiansborg under den nye Grundlov, kan vi heldigvis betegne hverandre paa den eneste naturlige Maade. Jeg havde nær sagt det ærede Medlem fra Nørresundby, derfor kom jeg til at fortale mig, jeg mente det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup). Ogsaa det konservative Folkeparti har i sin sidste Valgudtalelse udtrykkelig fastslaaet, at man ikke vil bort fra Alderdomsforsørgelsens Princip. I denne Valgudtalelse, der er dateret den 10. December 1915, den Gang man troede, Valgene forestod, hedder det udtrykkelig: „Som Følge heraf“ — nemlig de foregaaende Udviklinger — „vil Partiet bl. a. arbejde paa en Forbedring af den nuværende Alderdomsunderstøttelse med det Maal for Øje, at der sikres alle dem, som af Alderdomssvækkelse sættes ud af Stand til at ernære sig, en Understøttelse efter faste Rammer og Takster“. Det er Højres Valgprogram. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds havde været mere i Overensstemmelse med sit Parti og dets Valgprogram, hvis han var staaet op her og havde anerkendt dette Lovforslag, i hvert Fald i dets Princip, og, selv om han ikke kunde billige Enkeltheder, dog havde lovet en velvillig Behandling i Udvalget i Stedet for at affeje og søge at sjoffe det paa den Maade, han gjorde. Det forekommer mig, at han, hvis han da

er et fuldgyldigt Udtryk for sit Parti i denne Sag, netop har vist, hvad Valgfæsk er eller kan være. Hvis denne Udtalelse i Højres Valgprogram af 10. December 1915 ikke skal respekteres mere, hvis den ikke har mere Værdi, ikke mere Alvor, end at Partiets Ordfører et Aars Tid eller to efter kan staa op her og fuldstændig feje den til Side og tro, at den ikke eksisterer, men bekæmper dette Lovforslag ud fra helt andre Principper, er det et Vidnesbyrd om, hvad Valgfæsk er, saa var det altsaa noget, Partiet skulde være sluppet over Valget paa, men som ikke var alvorligt eller ærligt ment, noget, som var uforbindende. Jeg haaber dog, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i denne Henseende ikke ved sin Tale her er et fuldgyldigt Udtryk for sit Parti.

Saa var der endelig et tredje Punkt, hvor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde dokumentere Løsheden i min Argumentation. Jeg havde paa-staaet, sagde han, at det er slaaet fast, at Højre ingenlunde agtede at følge os, naar vi ønskede de sociale og økonomiske Spørgsmaal sat paa Dagsordenen ved Valgene. Deraf, sluttede jeg, kunde man se, hvorledes disse Spørgsmaal interesserede det ærede Medlem og hans Parti, hvis han er et fuldgyldigt Udtryk for Partiet. Det søgte det ærede Medlem at imødegaa ved at sige, at jeg havde overset en Sætning i hans Tale. Han havde sagt, at han og hans Parti ikke udelukkende vilde følge os ind paa disse Punkter. Han gentager Ordet „udelukkende“ tre Gange, men netop dette er en Tilsnigelse af det ærede Medlem, thi jeg havde ikke sagt, at disse sociale og økonomiske Spørgsmaal udelukkende skulde være dem, hvorom Valgene drejede sig, men havde sagt, som Rigsdagstidenden viser, at vi Socialdemokrater ønsker at skaffe de store sociale og økonomiske Spørgsmaal en Førsteplads, en fremtrædende Plads paa den politiske Dagsorden her i Landet og dermed, hvis de ikke gennemføres her i Rigsdagen, ogsaa ved Valgene. Altsaa, kun ved en Tilsnigelse kunde det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds tillade sig blot et Forsøg paa at vise det, han kaldte Løsheden i min Argumentation.

Ja, mere var der ikke. Det var de tre Punkter, hvor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds søgte at „dokumentere“. Jeg har nu vist, tror jeg, at jeg har dokumenteret uden Gaaseøjne, hvordan hans „Argumentation“ var, at det var Argumentation med Gaaseøjne.